

831

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej.

Na podstawie art. 68 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 621 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 348, Nr 79, poz. 484, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 775 i 778, Nr 133, poz. 883, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 158, poz. 1042) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1996 r. w sprawie zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej (Dz. U. Nr 57, poz. 258) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. W postępowaniu przed organami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 5—9, art. 10 § 1 pkt 1—5, 7 i 9, art. 18, art. 18a, art. 18b § 3 i 4, art. 21 § 4, art. 26 § 1 i 3, art. 28 § 1, 3 i 4, art. 30, 31 i 34—36, art. 37 § 4, art. 38, 39, 44 i 46—51, art. 52 § 1, art. 53—55, 57, 58, art. 59 § 1, art. 60, 62, art. 63 § 1, art. 79 § 2, art. 80, 84, 93 i 119—125, art. 126 § 1—3, art. 127, 128, art. 128a § 2, art. 129—134 i art. 135 § 1 i 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 251 i Nr 72, poz. 422, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 94, poz. 419, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 102, poz. 643 i Nr 123, poz. 779 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 717).”;

2) po § 32 dodaje się § 32 a—32k w brzmieniu:

„§ 32a. Przewodniczący komisji orzekającej pierwszej instancji, po otrzymaniu środka zaskarżenia:

1) wydaje postanowienie o odmowie jego przyjęcia, jeżeli został wniesiony po ter-

minie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy albo

2) przekazuje niezwłocznie akta sprawy organowi właściwemu do jego rozpoznania.

§ 32b. Odwołanie od orzeczenia wydanego przez komisję orzekającą pierwszej instancji rozpoznaje w drugiej instancji Główna Komisja Orzekająca przy Ministrze Finansów.

§ 32c. Do postępowania przed komisją orzekającą drugiej instancji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją orzekającą pierwszej instancji, ze zmianami przewidzianymi w § 32d—32h.

§ 32d. O terminie rozprawy przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej drugiej instancji zawiadamia obwinionego, jego obrońcę i głównego rzecznika dyscypliny budżetowej.

§ 32e. 1. Komisja orzekająca drugiej instancji orzeka na podstawie materiału dowodowego, zebranego przez komisję pierwszej instancji.

2. Skład orzekający przeprowadzi jednak dowód z dokumentu dołączonego do odwołania lub przedstawionego na rozprawie, a w uzasadnionych przypadkach może również przeprowadzić postępowanie dowodowe za pomocą innych środków dowodowych, zwłaszcza gdy ma się to przyczynić do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania.

§ 32f. 1. Skład orzekający komisji orzekającej drugiej instancji:

1) utrzymuje w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie albo

2) uchyla zaskarżone rozstrzygnięcie, przy czym:

a) wydaje nowe rozstrzygnięcie, zmieniając zaskarżone rozstrzygnięcie w całości lub części albo

b) przekazuje sprawę komisji orzekającej pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, jeżeli zachodzi potrzeba ponownego przeprowadze-

nia postępowania dowodowego lub jego uzupełnienia, a okoliczności sprawy nie uzasadniają zastosowania przepisu § 32e ust. 2.

2. O utrzymaniu w mocy lub uchyleniu rozstrzygnięcia skład orzekający komisji orzekającej drugiej instancji rozstrzyga w drodze orzeczenia.

§ 32g. Komisja orzekająca drugiej instancji, a także komisja orzekająca pierwszej instancji, której przekazano sprawę do ponownego rozpoznania na podstawie § 32f ust. 1 pkt 2 lit. b), może ukarać obwinionego albo zastrzyć karę tylko wtedy, gdy odwołanie wniesiono na jego niekorzyść.

§ 32h. 1. Zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania rozpoznaje przewodniczący komisji orzekającej drugiej instancji.

2. W wyniku rozpoznania zażalenia przewodniczący komisji orzekającej drugiej instancji utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i przekazuje sprawę przewodniczącemu komisji orzekającej pierwszej instancji w celu wszczęcia postępowania.

§ 32i. 1. Na postanowienie o umorzeniu postępowania stronom przysługuje zażalenie do komisji orzekającej drugiej instancji.

2. W wyniku rozpoznania zażalenia skład orzekający utrzymuje postanowienie

w mocy albo uchyla je i przekazuje sprawę do rozpoznania komisji orzekającej pierwszej instancji. Przepis § 32g stosuje się odpowiednio.

§ 32j. 1. Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu przysługuje wnoszącemu o przywrócenie terminu zażalenie do przewodniczącego komisji orzekającej drugiej instancji.

2. W wyniku rozpoznania zażalenia przewodniczący komisji orzekającej drugiej instancji utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i przywraca uchybiony termin.

§ 32k. 1. Na postanowienie o odmowie przyjęcia środka zaskarżenia przysługuje wnoszącemu ten środek zażalenie do przewodniczącego komisji orzekającej drugiej instancji.

2. W wyniku rozpoznania zażalenia przewodniczący komisji orzekającej drugiej instancji utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i nadaje sprawie właściwy bieg.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*